

Mit jelent az emberi méltóság? Azt, hogy minden ember a lelke mélyén, a legbensőbb rétegében teljesen tiszta és átlátszó. Erre a rétegre jön a pszichés valóság és a pszichés rétegre a fizikai sík. Amit mi látunk, az az, hogy az ember sérülhet a felsőbb rétegekben. Rengeteg fizikai és szellemi sérült él körülöttünk. Ha őszinték vagyunk, mindnyájan küzdünk valamilyen sérüléssel. Az emberi méltóságot nagyon gyakran a fizikai egészséggel tesszük egyenlővé. Annak az embernek van méltósága, aki egészséges. Ha már fizikailag tartósan sérülsz, vagy megöregszel, illetve szellemileg vagy fogyatékos vagy leépült, akkor nagyon gyakran mondjuk ki, hogy nincs rád szüksége a társadalomnak, elvesztetted az emberi méltóságodat.

Egyszer egy ír pap nagyon kiégett és egy évre bevonult a Bárka közösségbe. Itt fogyatékos és egészséges emberek élnek együtt egy-két évig, illetve egy életen keresztül. Erre a papra bíztak egy súlyosan fogyatékos fiatalembert, aki nem tudott beszélni, nehezen mozgott. Az volt a tulajdonsága, hogy ha reggel siettették, akkor epilepsziás rohamot kapott. Csak úgy lehetett mellette megmaradni, hogy lelassultál az ő tempójára és megpróbáltad felvenni az ő ritmusát. Eleinte nagyon tartott tőle a pap, aki tudományos konferenciákhoz, egyetemi előadásokhoz volt szokva. Nem tudta, hogy igazából mit is kezdjen ezzel az emberrel. Hosszú hetek kellettek hozzá, hogy rájöjjön, milyen nagy lelke van ennek a srácnak, és hogy mi mindent köszönhet neki. Csak akkor tudott vele bármit is kezdeni, ha azonos hullámhosszon volt vele, teljesen jelen volt a számára. Elkezdett a kis, apró dolgokra figyelni a srácon keresztül. Lassan-lassan eljutottak egy olyan szintre, hogy a legközelebbi barátjának tartotta ez a pap a sérült fiút, aki rengeteg mindenre megtanította az igazi élettel kapcsolatban.

Ha megtanulom tisztelni magamban és a másik emberben is az emberi méltóságot, ami ott él a lelkünk legmélyén, akkor tudok megtanulni igazán harmóniában élni. Nagy feladatunk, hogy legyen ez bennem olyan erős, hogy a mindennapi kihívások ne tudják ezt a harmóniát felborítani.

Egy idős bácsi mesélte, hogy mielőtt találkoztam vele, becsöngetett hozzá egy igen egyszerű ember, és megrövidítette 1000 Ft-tal. Ezek után csak annyit mondott: „Szerencsétlen, azt hiszi, hogy kettőnk közül ő került ki nyertesén.” Milyen belső harmóniája volt ennek az embernek, hogy miután átverték, így tudta látni ezt az esetet! Hányszor éljük meg, hogy rengeteg emberből hiányzik ez a harmónia, illetve ezt a harmóniát keresi. Ha képesek vagyunk nehéz körülmények között harmóniát sugározni, akkor annak lesz mindenki felé megszólító ereje.

## **Harmónia, mint az emberi méltóság kisugárzása**

Írta: Utcai Róbert

2017. március 15. szerda, 08:15 -

---

Ennek van egy érdekes csavarja. Amikor igazán erőt tudunk sugározni másoknak, akkor mi leginkább a belső gyengeségünket éljük meg, és egyáltalán nem gondoljuk azt, hogy ezzel bárkit is meg tudunk most erősíteni.

Nagyon sokan vágnak erre az erőre, erre a harmóniára, amit nem vehet el tőlük sem betegség, sem gyász, sem bármiféle nehézség. Ha komolyan gondoljuk emberi méltóságunkat, akkor gyakran a saját szenvedéseinken keresztül éljük meg ezt a harmóniát, aminek lesz megszólító ereje, létjogosultsága, és amivel világítani tudunk mások számára.

Utcai Róbert